

DANSVALET

Maddie kände sig mycket bättre till mods när hon såg sina klasskamrater dansa.

ILLUSTRATION: SUSANA GURREA

Rebecca Bischoff

(Baserat på en sann berättelse)

Det här hände i USA.

Maddie lade dansskorna i väskan. Danslektionen var precis över och det var dags för lunch. Hon träffade sin vän Ashlynn vid dörren. "Vad tyckte du om den nya sången?" frågade Maddie när de gick till lunchrummet. Deras klass skulle dansa till en ny sång under årets sista show, inför alla sina familjer.

"Den är väl okej", sa Ashlynn.

"En del av orden verkade lite konstiga", sa Maddie. "Jag tycker inte så mycket om den."

Maddie tänkte att hon skulle bli generad om hennes föräldrar och lillasyster såg henne dansa till sådan musik.

Ashlynn ryckte på axlarna. "Min bror tycker verkligen om den. Han spelar den ofta."

"Jaha." Maddie tittade ner.

Hela dagen spelades sången i Maddies huvud. Hon tyckte inte om hur den fick henne att känna sig. Men Ashlynn tyckte inte att den var dålig. Den kanske var okej.

Maddie mindes en hemaftonslektion som hennes familj hade om musik. Mamma sa att bra musik kan hjälpa oss att känna den Helige Anden. Och musik med dåliga ord kan göra det svårare att känna Anden. Kanske sa den Helige Anden att sången inte var bra.

Hon rynkade pannan. Sången hade inga svärord. Var den ändå dålig?

När Maddie kom hem berättade hon för mamma om sången.

"Kan du titta på orden och se vad du tycker?" frågade Maddie.

Tillsammans hittade de orden i sången på nätet. Maddie tittade på mammas ansikte medan hon läste.

Mamma rynkade pannan. "Jag kan förstå varför du inte tycker om den", sa hon. "Den har inga svärord, men jag tycker inte att det är en bra sång för

fjärdeklassare att dansa till. Jag ska fråga din danslärare om det i morgon."

Dagen därpå pratade mamma med Maddies lärare, fröken Slater, i skolan. Maddie var orolig för att fröken Slater skulle bli upprörd, men det blev hon inte! Hon sa att hon förstod varför mamma inte tyckte om sången. Men hon sa att det var för sent att ändra på musiken.

"Maddie behöver inte dansa till sången", sa fröken Slater. "Hon kan hoppa över den dansen."

Det lät skrämmande att hoppa över dansen ensam. Maddie bestämde sig för att be Ashlynn hoppa över den med henne. Ashlynn sa ja!

När dagen för dansföreställningen kom träffade Maddie Ashlynn i korridoren.

"Jag är glad att du hoppar över dansen med mig!" sa Maddie med ett leende.

Men Ashlynn log inte tillbaka. "Jag tänker inte hoppa över den trots allt", sa hon och justerade kjolen. "Jag ska dansa med alla andra."

Maddie kände sig illamående. Hon ville inte hoppa över dansen ensam. Men det kändes fortfarande inte bra med sången.

Maddie ställde sig på rad med de andra och dansade till den första sången. Sedan var det dags för nästa sång.

Hennes hjärta bankade. Hon bad en liten bön i hjärtat. Sedan tog hon ett djupt andetag, gick till sidan av scenen och satte sig ner.

När Maddie väl var borta från scenen kändes det mycket bättre. Hon såg sina klasskamrater dansa. När de var klara applåderade hon. Hon kände sig glad och varm.

Maddie log. Det var läskigt att hoppa över dansen alldeles ensam, men det kändes bra att hon hade lyssnat på den Helige Anden. ●